

ΤΟ «ΓΥΦΤΑΚΙ» ΒΓΑΖΕΙ ΓΛΩΣΣΑ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ Ο ΤΖΙΜΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΞΑΝΑΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΛΟΓΟ, ΑΛΛΑ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΝΑ ΑΠΕΧΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΝΕΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ Από τον Κώστα Γιαννακίδη

Ο Τζιμής Πανούσης έχει πολλά χρόνια να δώσει στο κοινό του ένα καινούργιο τραγούδι. Ίσως δεν έχει λόγο να το κάνει. Ενπροκειμένω αδικεί την τσέπη του, αλλά όχι το ακροατήριό του. Σε αυτούς τα έχει πει όλα εδώ και χρόνια, προφανώς δεν έμεινε κάτι για να προσθέσει. Αλλωστε, ο Πανούσης και το κοινό του έχουν μία περίεργη σχέση.

Πρόκειται, ίσως, για τη μοναδική περίπτωση καλλιτέχνη που εμφανίζεται σε γεμάτα κέντρα χωρίς να έχει παρουσιάσει καινούργια δουλειά, με τα τραγούδια του εκτός ραδιοφωνικών playlists, με πλήρη απουσία από προθήκες και παράθυρα της τηλεόρασης. Υπάρχουν πολλοί λόγοι που φτάνουν και περισσεύουν για να γεμίσουν τα καθίσματα μπροστά από την πίστα του Πανούση.

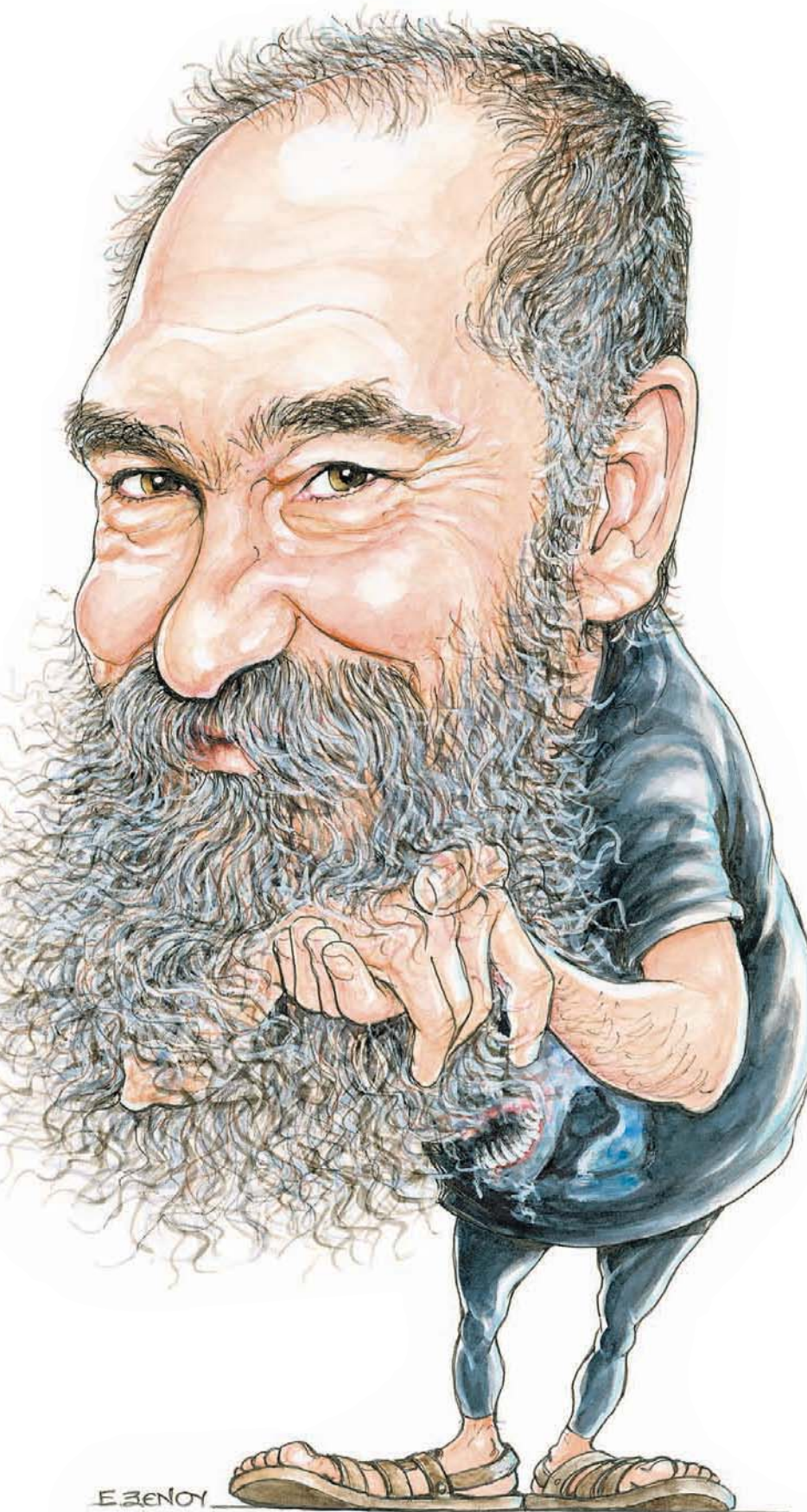
Ο καλλιτέχνης δεν έχει target group. Αντιθέτως, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θα ήθελαν να θεωρούνται κοινό του Τζιμάκου. Αριστερά απομεινάρια των '80ς, πρώην φρικιά που τώρα ακούν αντάρτικα δίπλα στην πίσνα, πασόκοι που αναζητούν καλλιτεχνικό άλλοθι, πετυχημένοι αστοί που μπαίνουν στο μαγαζί με τον ίδιο τρόπο που κάποιοι άλλος επισκέπτεται sex shop.

Κάτι για όλους

Ο Πανούσης έχει κάτι για όλους, κάτι μοναδικό, ακόμα και αν πλέκει την παράσταση πάνω στα ίδια τραγουδάκια, μερικές φορές και πάνω στην ίδια πρόζα. Πάνω απ' όλα, όμως, προσφέρει τον κυνισμό που σε καθιστά συνένοχο στην ξεφτίλα της πραγματικότητας. Το σαρκασμό που απομυθοποιεί και την ίδια την αμφισβήτηση, αναδεικνύοντας τη βουλιμία και τη διάθεση κονόμας ως βασικά στοιχεία της συλλογικής μας συμπεριφοράς.

Πράγματι, λοιπόν, ο Πανούσης δεν γράφει καινούργια τραγούδια γιατί δεν έχει τίποτα να πει, τα έχει πει όλα από νωρίς, με διαχρονική χροιά. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει είναι να προσθέτει συμπληρώματα, μερικές ψηφίδες στην εικόνα που έχει κατασκευάσει. Το πετυχαίνει με την πρόζα και τις ραδιοφωνικές του εκπομπές. Υστερα από τρία χρόνια σιωπής, ο Τζιμάκος πήρε θέση πίσω από το μικρόφωνο του «City 99.5».

Οι άνθρωποι του σταθμού παρατηρούν ότι όταν αρχίζει ο «Δούρειος Ήχος» (καθημερινά 12.00-12.30) διπλασιάζεται ο αριθ-

μός των ακροατών μέσω internet. Αυτό δεν είναι περίεργο. Ο Πανούσης είναι πλέον δημοφιλής και σε ανθρώπους που δεν έχουν ακούσει ποτέ τα τραγούδια του, ο προσδιορισμός του ως σατιρικού καλλιτέχνη αρχίζει πλέον και επισκιάζει την ιδιότητα του μουσικού. Κακώς, αν και γι' αυτό ευθύνεται ο ίδιος.

Ο ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΟΡΘΟΤΗΤΑΣ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΣΥΧΝΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ. ΊΣΩΣ ΝΑ ΕΠΡΕΠΕ, ΑΦΟΥ ΑΛΛΟΥ ΔΕΝ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ

Ανακούσ τις εκπομπές του Πανούση χωρίς να έχεις περάσει από τους στίχους και τη μουσική που έχει γράψει είναι σαν να παρακολουθείς ένα σίριαλ από τη μέση και μετά. Γυρίστε είκοσι και πλέον χρόνια πίσω, αναζητήστε τα CD, μπειτε στο νόημα από την μπροστινή πόρτα, όχι την πλάγια των ραδιοφωνικών εκπομπών.

Ακούστε πρώτα το «Γυφτάκι», το καλύτερο (κατά την απαίδυτη γνώμη του υπογράφοντος) τραγούδι του Πανούση, παρέα με το αυτοβιογραφικό «Λάκκο με τα αστεία». Και μετά βρείτε τραγουδάκια που έκλεισαν μέσα σε λίγα λόγια μία ολόκληρη εποχή. Για παράδειγμα, τι μπορεί να περιγράψει καλύτερα την πασοκική πολιτιστική επέλαση των '80ς από το «Οχι άλλο Νταλάρα» και το «Φασμίντερ και ξερό ψωμί»; Γίνεται να σκιαγραφήσεις τον Νεοέλληνα καλύτερα από το ομώνυμο τραγούδι του Πανούση; Μπορείς να αποδόσεις πιο πειστικά από το «Vivere Pericolosamente» τη σχέση ενός σύγχρονου ζευγαριού;

Για λόγους πολιτικής ορθότητας ο Πανούσης αποφεύγει να παίζει συχνά στο ραδιόφωνο τα δικά του τραγούδια. Θα έπρεπε αφού δεν ακούγονται αλλού. Και για άγνωστους, τελικά, λόγους απέχει από τη σύνθεση καινούργιων. Ποιος ξέρει; Ίσως τα τραγούδια είναι κάπου ταμπουρωμένα και περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να εκραγούν. Ξαν τον Σαμουήλ στο Κούγκι...